

[Dorte Bennedsen]

den anden idé; det synes jeg er temmelig interesseløst. Den lære, jeg kan drage af debatten her i dag, er, at jeg ser gode muligheder for at opnå nogle konstruktive resultater. Der var nuancer på det ene eller det andet punkt fra forskellige af ordførernes og fra ministerens side, men hvis man prøver at sammenholde, hvad der er blevet sagt her i dag, synes jeg virkelig, at det lægger op til, at der er mulighed for at få bred opbakning omkring nogle konstruktive forslag, og det vil jeg da gerne som ordfører for forslagsstillerne til det socialdemokratiske forslag takke for.

Ministeren havde nogle bemærkninger om det socialdemokratiske forslag. Han fandt, at det var for snævert, at udvalget skulle udarbejde en konkret plan. Det er muligt, det ikke er sprogligt så velformuleret. Jeg vil kun sige, at det i hvert fald ikke er vores hensigt, at det skal opfattes så firkantet som det, ministeren gav udtryk for.

Det, vi forestiller os, er, at dette udvalg skal tage stilling til, skal vi sige de overordnede retningslinjer, altså i økonomisk og strukturel henseende, og så skal man derefter ind i den fase, man kunne kalde den anden fase af den mere konstruktive, kreative art og udarbejde egentlige, konkrete forslag. Det er en konstruktion, vi gerne vil være med til at drøfte; vi er ikke af den holdning, at tingene partout skal gøres på den måde, vi har lagt frem. Vi vil meget gerne drøfte, hvorledes vi gør det fornuftigt.

Jeg vil gerne understrege én ting, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Baadsgaard, sagde, og det var bemærkningerne om trafikplanlægningen. Jeg synes, det er meget vigtigt at understrege, at det for os som forslagsstillere er væsentligt, at kommunen ikke skal hænge på økonomien alene. Det være også sagt til hr. Mejdahl, som sagde: »Nej, der skal ikke skattepenge til dette her.« Det skal jeg ikke tage stilling til i dag, for det er muligt, der er nogle indre værdier, som kan være med til at finansiere tingene, men jeg vil gerne understrege som et klart socialdemokratisk standpunkt, at det er ikke Københavns Kommunes opgave at finansiere det her alene.

Fru Ingerlise Koefoed var ikke enig med os i vores udvalgssammensætning. Hun syntes, at interessenterne blev for dybt involveret, og derfor foretrak SF den radikale model. Hertil vil jeg gerne sige, at vi kan ikke lave den økonomi-

ske, planlæggende og organisatoriske struktur, uden at det, fru Ingerlise Koefoed kaldte interessenterne, er med i arbejdet. Det er i hvert tilfælde vores faste udgangspunkt, at selvfølgelig skal de være placeret i det arbejde. At man så kan lave en anden fase med et – kald det sagkyndigt eller kreativt, eller hvad man vil – idéudvalg, det vil vi, som jeg sagde før, meget gerne være med til at diskutere. Men vi finder det vigtigt, at kommunen og andre interessenter er med i planlægningsarbejdet.

Hr. Mejdahl var inde på nogle betragtninger om havnen. Her vil jeg også gerne understrege, fordi der har været forskellige misforståelser fremme om, hvad det socialdemokratiske synspunkt var, at vi finder, det er vigtigt, at erhvervshavnen kan fortsætte, og vi finder også, at det er overordentlig vigtigt, at den kan oprettholdes som det, der hedder basishavn.

Så sagde hr. Mejdahl, at han ikke kunne give tilslutning til stop for salg og langtidsleje. Selv om han kunne forstå intentionerne, kunne han ikke give tilslutning, da det ville stoppe for initiativer. Her bliver jeg nødt til at sige til hr. Mejdahl, at det faktisk også er meningen, at det skal stoppe for initiativ, ikke for en meget lang periode, men lige præcis i den korte planlægningsperiode, der skal til. Vi kan ikke have, at der bliver solgt, og det er da ikke meningen at lave planlægning for nogle arealer, hvis de i øvrigt er solgt eller langtidsudlejet, så planlægningen ikke kan føres ud i livet. Det kan ikke være urimeligt, at man i en kort periode siger stop for det, som ministeren jo også var inde på i sin tale.

Fru Marianne Jelved var også inde på spørgsmålet om udvalgssammensætningen. Jeg tror, jeg i og for sig har svaret fru Marianne Jelved med de bemærkninger, jeg svarede fru Ingerlise Koefoed med. Men fru Marianne Jelved sluttede med at sige, at hun mente, vi i fællesskab kunne finde frem til en konstruktiv løsning, og det er en betragtning, jeg er meget enig i; jeg tror sagtens, at dette kan lade sig gøre.

Så havde hr. Jørgen Tved nogle bemærkninger. Han startede med at sige, at han nægtede at tro på de givne begrundelser for forslaget. Der kom jeg til at tænke på det gamle ord, der for mange år siden er sagt fra denne talerstol, nemlig, at »hvis det er fakta, så benægter a fakta.« Jeg har ikke meget at stille op med hr. Jørgen Tveds bemærkninger om, at han nægter at tro